

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر حضور زندگی بخش آب در معماری و باغ های ایرانی

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

رضا عزتی قورتولمیش

خلاصه مقاله:

آب نقش معنوی خود را بارها و بارها در معماری ایران نمایش داده است و تمام جوهر آب به صورت مجرد و نمایشی در نیایش آب بوده است. آب به همراه خاک، باد و آتش بعنوان عناصر چهارگانه ایی که در حقیقت تشکیل دهنده جهان هستی به شمار رفته است، قبل از ظهور اسلام در ایران؛ معماری در کنار آب و در دامان طبیعت بدون مخدوش کردن آن حضور خویش را به شکلی پر رنگ نشان داده و نیایشگاهها و معابد و آتشکده ها در کنار آب و در نهایت احترام به آب شکل گرفته اند؛ گویی آب گذرگاه انسان برای ورود به دنیای دیگر بوده است. آب از جمله عناصری است که در اعتقادات و باورهای گذشتگان، همواره مظهر پاکی و تقدس بوده است، تا جایی که برای نشان دادن تقدس آن نشانه هایی به عنوان خدایی برای آن می ساختند. هدف این مقاله، نقش آب در اندیشه ها و باور ایرانیان باستان و دوران اسلامی، همچنین تاثیر آن در معماری گذشته و ایجاد فضای قدسی در معماری بناهای دوره اسلامی است. روش تحقیق از نوع توصیفی و تحلیلی و نهایتا روش کتابخانه ای است. نتایج حاصل از پژوهش مؤکد این نکته می باشد که حوض های قرار گرفته در مساجد به مثابه عنصری فضا ساز، با قرار گرفتن در وسط حیاط مرکز گرای مسجد، نقش مرکز معنوی آن را داشته، همچنین آب در حوض پیش خان مساجد، پلی است بین دنیای مادی و عالم معنوی. سایر م اهمیت آب به صورت پایاب ها، سنگاب ورودی، فواره آب نما، سقاخانه و گنبد در بناهای مذهبی تجلی یافته اند.

کلمات کلیدی:

آب، آب در معماری، نقش آب در ایران باستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1121247>

